

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Caput LI. De Religiosa urbanitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

rit, hac vel simili ratione : “ Domine Deus,
 “ quàm possum humillimas ago tibi gratias,
 “ quòd extra Monasterium purum tibi servien-
 “ di desiderium in me conservaveris. In finitam
 “ tuam oro clementiam, ut omnes mihi noxas
 “ ignoscas, quas ibi, quòd satis ad me ipsum
 “ attentus non extiterim, admittere fortè po-
 “ tui. Me etiam, si placet, exime cunctis spe-
 “ ciebus & imaginibus rerum, quæ meam su-
 “ bierunt phantasiam, ut tuæ Majestati in spi-
 “ ritus & cordis puritate me possum unire.

CAPUT LI.

De Religiosa Urbanitate.

Honestas sive Religiosa urbanitas morum
 hac verborum elegantia non est merè hu-
 mana, neque affectata, aut solo mundano mo-
 re ac ritu usitata, sed partem constituit virtutis
 modestiæ, cujus prima functio in eo sita est,
 ut Religiosum in omnibus exterioribus suis ex
 rationis regula perfectè componat in ordine
 ad seipsum, altera verò, ut honestum ipsum ac
 urbanum erga proximum constituat.

Nascitur illa è nobilissimis *charitatis* atque
humilitatis virtutibus. Charitas enim est,
 quæ ubi proximi existimationem ac veneratio-
 nem nobis suggerit, ei in omnibus honorem
 ac signa reverentiæ, pro meritis & cujusque
 conditione, ut exhibeamus impellit. Humi-
 litas dum nobis minorem de nobismetipsis exi-
 stimationem inspirat, aliorum nostram et com-
 moditatem in quavis occasione antepone-
 re docet.

Duarum istarum præclarissimarum virtutum fructus, uti observat D. Thomas, est primò metuere, ne qua in re proximum offendamus aut contristemus; ac deinde eâ cuncta facere ratione, qua ipsi fore putamus gratiora. *Dulcedo quadam affectus, qua quis horret omne, quod potest contristare.*

Urbanitas ergò non solum consistit in officiosis verborum blanditiis, quas memoriæ quis mandaverit, neque in reverentiis & observantiis merè exterioribus, quas homines tantisper ingeniosi & acuti ludibrio habent, eas ex sola fictione ac duplicitate procedere haudquam ignorantes: sed consistit in quadam animi benigni ac pacati suavitate. Satis superque illam descripsisse atque etiam commendasse videtur Apostolus, ubi scribens ad Romanos illis ait: *Charitate fraternitatis in vicem diligentes: honore invicem prævenientes.*

Rom. 12.
10.

Hugo à S. Victore vult, Religiosum se cunctis amabilem exhibere, omnibus officiosum ac nemini molestum: quoniam proximo se reddere affabilem signum est, quod quis sit devotus erga Deum. *Omnibus est officiosus, nulli onerosus, quia devotus ad Deum, benignus ad proximum.*

Istiusmodi ingenii homines reperire est, ut illis innata sit urbanitas, qui que absque alterius adjumento virtutis generosâ ac beneficâ inclinatione sint humiles, atque in illos, qui ipsos præcellunt, reverentes; pares verò honore præveniant, atque illis denique, qui illis inferiores esse se existimant, amabili quadam consuetudine ac familiaritate connituntur

cur esse conjuncti. De istis haud immeritò dici potest, *gaudeant bene nati.* Quidquid hi faciunt, quidquid dicunt gratum est, quoniam in eo humilitas, simplicitas ac venustas relucet.

Alios econtrariò invenire est, qui ipso naturæ ductu sunt inurbani & agrestes, sive quia animo sunt viliori, sive quia minùs liberaliter instituti atque educati, sive quia arrogantes ac nimis inconditè suimetiporum amantes existunt. S. Bernardus illos sub nomine præsumptuosi ita describit: *Præsumptuosus primus in conventibus residet, in consiliis primus respondet, non vocatus accedit, non missus se introducit, reordinat ordinata, reficit facta, quidquid ipse non fecit, aut ordinavit, nec rectè factum, nec pulchrè estimat ordinatum.* De 12. grad. humil. Totidem istæ sunt notabiles inurbanitates, à quibus atque aliis etiam minoribus bonus Religiosus, tam inter Fratres suos, quàm inter Sæculares, studiosè cavere sibi debet.

In occasione mentem suam elevabit ad Deum hac ratione: “ Domine, posside animum meum, quem tibi offero atque illum ut dirigas oro. Rege linguam meam, ut inter ea quæ in ista occasione, in qua plures errandi rationes occurrunt, dicere ac tacere debeam, discernere queam. Fac, Domine, gratiâ tuâ, ut hic proximo sim bono exemplo, eique placeam ad majorem tuam gloriam, atque ut de simplicitate mea ac spiritu interiori vel tantillum ne remittam.